



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **K. V.**, nar. X
bytem X
zastoupen Mgr. Zbyňkem Láníkem, advokátem,
se sídlem Sochorova 3221/1, 616 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2022, č. j. KUJI 105682/2022, sp. zn. OOSČ 876/2022 OOSC/189,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 12. 12. 2022, č. j. KUJI 105682/2022, sp. zn. OOSČ 876/2022 OOSC/189, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč k rukám zástupce žalobce, JUDr. Aleše Mendela, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Třebíči ze dne 29.08.2022, č.j. OSČ-PŘ-246/2022-JI-9.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že dne 12.03.2022 v X hodin v obci T.-P., na pozemní komunikaci na silnici č. X ve směru jízdy od obce R. k obci T., řídil motorové vozidlo tov. zn. L., reg. č. X a v prostoru 123.297. km se neměl chovat dostatečně ohleduplně a ukázněně, když neměl dodržet bezpečnou vzdálenost za před ním jedoucím motorovým vozidlem tov. zn. X, reg. č. X, řidiče R. K., který měl snížit rychlost jízdy až k následnému zastavení z důvodu vzniklé situace v silničním provozu, a žalobce následně narazil přední částí vozidla L. do zadní části vozidla X. Tímto jednáním se žalobce měl dopustit porušení povinnosti podle § 4 písm. a) a § 19 odst. 1 zákona o silničním provozu a naplnit tak skutkovou podstatu výše uvedeného přestupku. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč, a dále povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V podané žalobě uvedl, že svou vinu od počátku odmítal a doložil záznam z palubní kamery jím řízeného vozidla, na kterém je celý incident (jako i doba před a po incidentu) zaznamenán. Po celou dobu řízení před správními orgány namítal, že viníkem nehody byl naopak řidič před žalobcem jedoucího vozidla X; tento se svým jednáním mohl dopustit porušení ust. § 18 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.
4. V rámci jednotlivých žalobních bodů namítl žalobce nezákonnost napadených rozhodnutí spočívající v rozporu ústavním pořádkem a porušením zásady *in dubio pro reo*, neboť nebyla řádně prověřena obrana žalobce spočívající na tvrzení o vybrždění a na žalobce bylo přeneseno důkazní břemeno. Dále namítl nezákonnost spočívající v rozporu právních závěrů napadených rozhodnutí se silničním zákonem a vady řízení spočívající v zásadním rozporu skutkových závěrů správních orgánů s provedeným dokazováním; a v neposlední řadě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného spočívající v nevypořádání odvolacích námitek.
5. Žalovaný ve svém vyjádření pouze odkázal na shodu žalobních a odvolacích námitek a na žalobou napadené rozhodnutí. Žalobu navrhl zamítnout jako nedůvodnou.

III. Posouzení věci

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.

Porušení zásady in dubio pro reo

7. Z pohledu soud je v této otázce nejpodstatnější hodnocení doloženého videozáznamu, který

byl součástí správního spisu a se kterým se správní orgány zjevně seznámily. Soud se s přiloženým videozáznamem také podrobně seznámil a dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že po celou dobu jízdy jak vozidla žalobce, tak i vozidla tov. zn. X jsou jasně viditelné oba okraje vozovky. Jediné místo, které je na záznamu částečně odstíněno, je ostrůvek uprostřed silnice, nicméně toto není z pohledu posouzení věci podstatné, neboť sám řidič vozidla X uvedl, že „*mu náhle z pravé strany vběhla kočka, tak okamžitě zabrzdil.*“ Toto tvrzení je videozáznamem z vozidla žalobce zcela jednoznačně vyvrácené. Videozáznam jasně prokazuje, že z pravé strany vozovky před vozidlo tov. zn. X nevběhlo žádné zvíře, tedy ani kočka, o které řidič vozidla hovořil před Policií ČR.

8. Závěr správního orgánu prvního stupně, aprobevaný žalovaným, že nelze vyloučit, že řidiči vozidla X vběhlo do jízdní dráhy zvíře, je mylný. Přístup správních orgánů fakticky aprobejuje jakékoliv tvrzení řidiče vpředu jedoucího vozidla, ačkoliv může být zcela objektivně vyvrácené videozáznamem z následujícího vozidla.
9. Jelikož správní orgány vyhodnotily tvrzení řidiče vozidla X jako možné, nezabývaly se vlivem této procesní obrany žalobce na celou věc. Soud se nicméně s jejich hodnocením absolutně neztotožnil a již z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nezákonné. Správní orgány se tak budou muset v dalším řízení vlivem jednání řidiče vozidla X na celou situaci zabývat. Zejména vyhodnotí, zda náhlé zastavení řidiče vozidla X bez zjevné příčiny spočívající v možném střetu se zvířem mohlo mít vliv na vznik dopravní nehody a jaká je v tom případě míra zavinění žalobce.
10. Soud na tomto místě se bude rovnou zabývat i související námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce zcela jednoznačně zpochybnil závěr správního orgánu prvního stupně ohledně vběhnutí zvířete do dráhy vozidla tov. zn. X. Žalovaný na to nicméně reagoval poměrně lakonickým tvrzením, že ani z videozáznamu není patrné, že by mělo jít o „typický případ vybrždování“.
11. Soud sice souhlasí se žalovaným v tom, že § 19 odst. 1 zákona o silničním provozu dopadá výlučně na řidiče vozidla jedoucího za jiným vozidlem, ale jak správně poukázal žalobce, „*po účastníkovi silničního provozu nelze spravedlivě požadovat, aby bez dalšího předpokládal možné porušení pravidel tohoto provozu jinými účastníky a aby tomu přizpůsobil své počínání*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8.2006, č. j. 3 As 24/2005–73). Bylo tedy i na žalovaném, stejně jako na správním orgánu prvního stupně, vliv jednání řidiče vozidla BMW na celou situaci vyhodnotit, a nikoliv pouze paušálně celou argumentaci odmítnout, resp. nevypořádat.

Zjištění skutkové stavu – vyhodnocení zachování bezpečné vzdálenosti

12. Otázkou, jaká měla být bezpečná vzdálenost, případně tím, zda lze považovat za bezpečnou vzdálenost odstup jedné nebo dvou vteřin, se soud v tomto případě zabývat nemůže. Správní orgány samy ve svých rozhodnutích pojem bezpečné vzdálenosti nijak blíže nespecifikovaly, ani se nezabývaly tím, jaká byla bezpečná vzdálenost ve skutkové situaci daného přestupku. Jiná reakční doba je jistě nutná k zastavení v dálniční rychlosti 130 km/h, jiná v 90 km/h a jiná i v rychlosti 50 km/h a nižší.
13. Touto otázkou se však žalovaný vůbec nezabýval, přestože otázku zachování bezpečné vzdálenosti jako jednu z odvolacích námitek žalobce uvedl v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Nevypořádání byť jediné námítky je důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost. jelikož žalovaný související

odvolací námitku vůbec nevypořádal, nemohl soud rozhodnout jinak, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí.

14. Zároveň soud nemohl námitky žalobce spojené s dodržováním bezpečné vzdálenosti obecně a v projednávané věci konkrétně vypořádat, neboť by tím zcela nahrazoval posouzení věci žalovaným, resp. správním orgánem prvního stupně, a to včetně hodnocení žalobcem namítané judikatury Nejvyššího soudu ČR.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Krajský soud z výše uvedených důvodů napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
16. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl v řízení plný úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení, která sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, z odměny právního zástupce a náhrady hotových výdajů právního zástupce. Odměna právního zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci, seps žaloby) 2 x 3 100 Kč. Náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 4 citované vyhlášky 2 x 300 Kč za tytéž úkony právní služby. Celková částka náhrady nákladů na odměnu právního zástupce, hotové výdaje a za promeškaný čas tak činí 6 800 Kč.
17. Celková výše nákladů řízení před soudem tak činí spolu s DPH 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 28. června 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce

